

Чорноморський національний університет імені Петра Могили

СХВАЛЕНО
Вченю радою ЧНУ
ім. Петра Могили

Протокол № 11
“30” серпня 2024 р.

ЗАТВЕРДЖЕНО
В.о. ректора ЧНУ ім. Петра Могили
Леонід КЛИМЕНКО
“30” серпня 2024 р.

ПРОГРАМА

АТЕСТАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ

для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти
зі спеціальності 014 Середня освіта
предметної спеціальності 014.03 Середня освіта
(Історія та громадянська освіта)
галузі знань 03 Гуманітарні науки

Перший проректор
Юрій КОТЛЯР

Декан факультету політичних наук
Анастасія ХМЕЛЬ

Завідувач кафедри історії
Ірина МІРОНОВА

Миколаїв – 2024 р.

Історичні джерела. Класифікація історичних джерел: речові, словесні (усні та письмові), зображенальні (візуальні), звукові (фонічні), поведінкові, конвенціональні та ін. Історична пам'ятка.

Теорія та методологія історії. Історичні поняття, факти, закономірності. Методи історичного дослідження. Усна історія.

Людина і природа: творення соціоприродного середовища; формування і розселення людини; освоєння і перетворення людиною природи в минулому й теперішньому; освоєння нових просторів; стадий розвиток, глобальні проблеми людства, зелене споживання.

Людина і світ матеріальних речей: виробництво та споживання в різні історичні епохи; матеріали й технології; знаряддя праці й предмети побуту науково-технічні винаходи, умови життя і праці в місті та селі; урбанізація; матеріальна культура аграрного, індустриального й постіндустріального суспільств; науково-технічний прогрес, роботизація, особливості різних економічних систем, постіндустріальна інформаційна економіка.

Людина і суспільство: соціум і спільноти: родини, стани, класи, нації; культурні, релігійні, етнічні та інші групи; взаємодія людей, інтереси й цінності, ідентичність і гідність людини; патріотизм; культура й цивілізація; толерантність та інклюзія; конфлікти та вирішення їх. Соціальні норми, соціальні відносини: економічні, політичні, правові, моральні тощо; традиційні й сучасні суспільства, громадянське суспільство. Сучасні соціокультурні феномени (онлайн-спільноти, субкультури, лідери думок тощо). Інформація і медіа, медіаповідомлення, медіаграмотність. Стандарти подання інформації. Інформаційні війни, їхні методи й цілі. Dobір джерел інформації. Аналіз медіаповідомлень. Медіакомунікація. Медіатекст як історичне джерело. Становище жінки й чоловіка в історії та сучасному суспільству, права спільнот і рівність, підприємливість і фінансова грамотність, фінансова безпека, постіндустріальне / інформаційне суспільство, глобалізація, міграція.

Людина і влада: політична організація суспільства; метрополії та колонії; імперії та національні держави; демократія, її переваги й ризики, форми демократії (пряма, представницька); електронна демократія, самоврядування; верховенство права; й свободи людини, протидія дискримінації; права дитини; громадянство; революції та реформи; протестні рухи, національний рух, дисидентський рух. Міжнародні відносини, міжнародні й неміжнародні збройні конфлікти, міжнародні інтеграційні об'єднання, міжнародне гуманітарне право, міжнародні стандарти захисту прав людини, механізми захисту прав людини й прав дитини, історія боротьби за права людини. Перша і Друга світові війни, холодна війна, гібридні війни, міжнародні злочини, проблема тероризму, демократія і тоталітаризм, деколонізація і розвиток національних держав.

Держава. Функції держави. Formи державного правління: монархія (теократична, абсолютна, парламентська тощо), республіка (президентська, парламентська тощо). Formи державного устрою: унітарний, федераційний, конфедеративний. Державний режим: автократичний (персоналістський та інституційний) і демократичний (ліберальний, радикальний, консервативний). Правова держава. Соціальна держава.

Право. Законодавство: закони та підзаконні акти. Реалізація права: правовідносини; правопорушення; юридична відповідальність. Правовий режим надзвичайного стану. Правовий режим воєнного стану. Державотворчі процеси на українських землях у ХХ - на початку ХХІ ст.

Людина і світ уявлень та ідей: світогляд і цінності, ідентичність та основи її формування, наука й мистецтво; історія ідеологій і політичних течій, їхній вплив на людину й суспільство; релігія, міфи, символи; образи минулого, теперішнього й майбутнього в суспільній думці, прогнозування розвитку подій і процесів, популізм, культура й релігія в сучасному світі.

Блок тестових завдань №7. Методики й технології навчання предметів та інтегрованих курсів громадянської та історичної освітньої галузі.

Блок тестових завдань №8. Система теоретичних знань з предметів та інтегрованих курсів громадянської та історичної освітньої галузі, необхідна для реалізації вимог державних стандартів середньої освіти.

КРИТЕРІЙ ОЦІНЮВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Екзаменаційний контроль проводиться у відповідності до навчального плану. Питання, що виносяться на екзамен, складаються на основі навчальних програм. Повнота відповідей здобувачів вищої освіти визначається та фіксується відповідно до декількох шкал оцінювання: оцінка за підсумкову атестацію з комплексного атестаційного екзамену є сумаю балів, які здобувач вищої освіти отримує за відповіді за кожним з питань, передбачених чинною програмою.

Атестаційний екзамен проводиться в усній формі. Білет складається з трьох теоретичних питань та одного практичного тестового завдання. Відповідь з кожне теоретичне питання оцінюється макс. 30 балів, за тести 10 балів (одне вірне тестове завдання = 1 бал). Загалом $30+30+30+10 = 90$ балів.

Приклад екзаменаційного білету

ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ

Рівень вищої освіти перший: магістерський

Галузь знань 03 Гуманітарні науки

Спеціальність 014 Середня освіта

Предметна спеціальність 014.03 Середня освіта (Історія та громадянська освіта)

ЕКЗАМЕНАЦІЙНИЙ БІЛЕТ № 0 до атестаційного екзамену

1. Класифікація історичних джерел: речові, словесні (усні та письмові), зображенальні (візуальні), звукові (фонічні), поведінкові, конвенціональні та ін.
2. Соціальні норми, соціальні відносини: економічні, політичні, правові, моральні тощо; традиційні й сучасні суспільства, громадянське суспільство.
3. Форми організації навчання з предметів та інтегрованих курсів освітньої галузі.
4. **Блок тестових завдань №1. Управління освітнім процесом**

1. Яка з наведених вимог до уроку передбачає чітке визначення мети й завдань уроку, раціональну його структуру, оптимальне використання часу, підтримання високої працездатності й дисципліни учнівства?

- A етична
B організаційна
C психологічна
D гігієнічна

2. Який з наведених фрагментів уроку НЕ відповідає етапу рефлексії?

A Учитель: «Чи справдилися твої очікування від уроку? Якщо так, прикріпи паперову долоньку до сонечка на дошці, якщо ні, – до хмаринки».

B Учитель: «За допомогою кольорової наліпки покажи, яким було для тебе домашнє завдання: легким, складним, цікавим, нудним».

C Учитель: «Прокажи вголос вивчене на сьогоднішньому уроці визначення. Наведи

приклади».

Г Учитель: «Оціни свою роботу на уроці: індивідуальну, у групі, спільну з класом»

3. У якому з наведених документів визначено послідовність досягнення очікуваних результатів навчання учнівства з навчального предмета (інтегрованого курсу), опис його змісту та видів навчальної діяльності із зазначенням орієнтовної кількості годин, необхідних на провадження їх?

А типовий навчальний план

Б навчальна програма

В освітня програма

Г базовий навчальний план

4. У якому документі вчитель має фіксувати фактичне виконання навчальної програми?

А свідоцтві досягнень

Б календарно-тематичному плані

В освітній програмі закладу

Г класному журналі

5. Який результат навчання учнівства 5-го класу в громадянській та історичній освітній галузі сформульовано НЕКОРЕКТНО?

А позначає розміщення об'єктів на карті, прокладає уявні маршрути

Б пояснює, як погляди та потреби людей сьогодні й у минулому пов'язані з подіями їхнього життя, станом суспільства

В визначає на карті положення культурно-історичних пам'яток, місця історичних подій

Г здійснює порівняльну характеристику чинників, що впливають на заняття людей, спосіб ведення господарства, соціальний устрій

6. Яка з наведених функцій контролю й оцінювання навчальних досягнень учнів передбачає, що вчитель визначає рівень їхніх компетентностей та допомагає їм усвідомити прогалини у власних знаннях і зрозуміти, що треба покращити?

А мотивувальна

Б діагностувальна

В розвивальна

Г коригувальна

7. Відповідно до переліку яких компонентів Державного стандарту базової середньої освіти у Свідоцтві досягнень учня / учениці 5-6-х класів сформульовано графу «Характеристика навчальної діяльності»?

А очікуваних результатів навчання

Б орієнтирів для оцінювання

В наскрізних умінь

Г ключових компетентностей

8. Проаналізуйте інформацію і дайте відповідь на запитання.

Цей метод застосовують для дослідження міжособистісних та міжгрупових стосунків у класі задля поліпшення їх. Він заснований на уявному виборі, який роблять всі учні та учениці класу.

Про який метод дослідження йдеться?

А ранжування

Б соціометрія

В рейтингування

Г спостереження

9. Про яке порушення можуть свідчити ознаки І-ІІІ?

I. Проблема з фокусуванням уваги.

II. Труднощі із самоконтролем, пов'язані з роздратуванням.

III. Надлишок енергії та наявність потреби в активній діяльності.

- А диспраксія
Б дислексія
В синдром дефіциту уваги та гіперактивності
Г порушення особистісного розвитку

9. Проаналізуйте інформацію, яка містить виконані ученицею завдання I-III, і дайте відповідь на запитання.

Завдання I. Дайте визначення понять: «вотчина», «уділ», «снеми», «колективний сюзеренітет».

Відповідь учениці:

- вотчина – право приватної власності на землю, яку передавали у спадок від батька до сина;
- уділ (удільне князівство) – адміністративно-територіальна одиниця Русі, якою управляв князь, залежний від великого князя київського;
- снеми – з'їзди удільних князів Київської держави, які визнавали васальну залежність від великого князя київського;
- колективний сюзеренітет – спільне управління Київською державою найбільш сильними та авторитетними князями за доби феодальної роздробленості.

Завдання II. Розташуйте події в хронологічній послідовності.

А відкриття Васко да Гамою морського шляху до Індії

Б початок Селянської війни в Німеччині

В оприлюднення «95 тез» Мартіном Лютером

Г початок навколо світної подорожі Магеллана

Д відкриття Америки Колумбом

Є початок діяльності «Женевського Папи»

Відповідь учениці: **1Д, 2А, 3Г, 4В, 5Б, 6Є.**

Завдання III. Про кого з історичних діячів ідеться в уривку джерела:

«...звелів влаштувати дім для друкування книг, а до того ж і дім для навчання дітей у своєму родовому славному місті Острозі...»?

Михайло Грушевський

Затверджено на засіданні кафедри історії

Протокол № _____ від _____ 20 _____ року

Завідувач кафедри

Ірина МИРОНОВА

Оцінювання повноти відповідей здобувачів вищої освіти здійснюється з урахуванням індивідуальних особливостей здобувачів і передбачає диференційований підхід в його організації.

При цьому враховується:

Повнота та ґрунтовність відповіді

Переконливість та аргументація при викладі думок.

Креативність поглядів.

Системний виклад думок.

Застосування вдалих ілюстративних зразків.

Вільне оперування методологією та методикою проведення досліджень.

Граматична коректність викладу.

Критерії оцінювання

1. Кожного питання атестаційного екзамену:

-28-30 балів виставляються студенту при глибоких і всебічних знаннях проблеми, грамотному і злагодженому логічно їх викладі, досконалому володінні понятійним

апаратом, умінні підкріплювати теоретичні знання практичними висновками, здатності швидко і правильно робити умовиводи, використовувати при аналізі сучасних явищ теоретичні положення на основі вивчення основної та додаткової літератури; якщо дані правильні, повні і глибокі відповіді на всі теоретичні питання відповідно до навчальної програми дисципліни, немає помилок у виконанні, матеріал викладено грамотною мовою з дотриманням логічної послідовності;

–25-27 бали виставляються студенту при глибоких і всебічних знаннях проблеми, грамотному і злагодженню логічно їх викладі, досконалому володінні понятійним апаратом, умінні підкріплювати теоретичні знання практичними висновками, здатності швидко і правильно робити умовиводи, використовувати при аналізі сучасних явищ теоретичні положення на основі вивчення основної та додаткової літератури; якщо студентом дано правильні, повні відповіді на всі теоретичні питання індивідуального завдання відповідно до навчальної програми дисципліни, матеріал викладено грамотною мовою з дотриманням логічної послідовності, однак допущені незначні похибки при відповіді;

–20-24 балів виставляються студенту при твердому і досить повному знанні проблеми, відсутності характерних неточностей при відповідях на питання екзаменаційного білета та на поставлені додаткові питання, умінні в основному пов'язувати теоретичний матеріал з практичними завданнями, які стоять в сучасних умовах, володінні понятійним апаратом, знанні основної літератури; якщо на запропоновані теоретичні питання дані правильні, але неповні відповіді; матеріал викладено грамотною мовою з дотриманням логічної послідовності, однак допущені несуттєві похибки або неточності у відповідях, допущена незначна помилка;

–15-19 балів виставляються студенту при достатньому знанні навчального матеріалу, відсутності грубих помилок при відповідях на питання екзаменаційного білета, умінні підкріплювати теоретичні знання практичними висновками, знанні основних понять і категорій; якщо відповіді на теоретичні питання в цілому правильні, але неповні, допущені неточності у формулюваннях і логічні похибки, допущені одна-дві несуттєві помилки;

–10-14 балів виставляються студенту, якщо відповіді на теоретичні питання неповні, допущені неточності у формулюваннях і логічні похибки;

–5-9 балів виставляються студенту при наявності грубих помилок у відповідях на теоретичні питання екзаменаційного білета, які свідчать про неправильне розуміння суті проблеми, невмінні підкріплювати теоретичні знання практичними висновками, незнанні основного категоріального апарату, якщо відповіді на теоретичні питання містять грубі помилки, свідчать про незнання і нерозуміння відповідних розділів програмного матеріалу;

–0-4 бали виставляються студенту, якщо відповіді на теоретичні питання містять грубі помилки, які свідчать про незнання і нерозуміння відповідних розділів програмного матеріалу.

2. Оцінювання тестового блоку запитань.

На вирішення виносяться 10 тестових практичних питань. Кожне вірне питання оцінюється - 1 бал.

Шкала оцінювання результатів складання атестаційного екзамену: національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною школою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
			Відмінно

90 – 100	відмінно	A	Здобувач вищої освіти повністю оволодів теоретичним матеріалом, логічно і послідовно викладає його суть, наводить самостійно приклади й коментує їх, демонструє уміння застосувати набуті знання. Вільно висловлює свої думки, робить аргументовані висновки, самостійно наводить приклади додаткової інформації та використовує її для реалізації поставлених перед ним завдань; творчо підходить до висвітлення та виконання завдання; ознайомлений з основною літературою, рекомендованою навчальними програмами із дисциплін, з яких відбувається підсумкова атестація. При відповіді здобувач не допускає фактичних помилок. Відповідь виважена і наукою обґрунтована, демонструє особистий внесок у вирішення поставленої проблеми
82 – 89	добре	B	Дуже добре Здобувачі вищої освіти виявили добре володіння теоретичним матеріалом, спроможні його узагальнювати, можуть не лише логічно і повно викласти власну думку, але й виявляють елементарні вміння аналізувати матеріал, дають власну оцінку проблемам, наводячи приклади загальновідомих аргументів на користь тих чи інших точок зору, опрацювали основну літературу, рекомендовану навчальними програмами; засвідчили систематичний характер знань, але допускають незначні помилки. Більшість теоретичних положень підтверджуються прикладами. Фактичні помилки відсутні
75 – 81	добре	C	Добре Здобувачі вищої освіти, які можуть не лише логічно і повно викладати вивчене, але й виявляють елементарні вміння аналізувати; вміють узагальнювати та систематизувати навчальну інформацію, але допускають огріхи в знаннях матеріалу, формулюванні висновків, методичних понять. Більшість теоретичних положень підтверджуються прикладами. Фактичні помилки відсутні.
67 – 74	задовільно	D	Задовільно Здобувач освіти розкриває знання програми в неповному обсягу або часткового виконання завдання при відсутності самостійності висновків і при обмеженості знань рамками навчально- методичної літератури, здобувач вищої освіти може використовувати знання на практиці, але йому треба наполегливо працювати над виробленням високої комунікативної культури, засвоєння умінь критично ставитися до джерел та навичок вільного володіння способами викладання гуманітарних дисциплін.
60 – 66	задовільно	E	Достатньо Здобувач може розкрити приблизно половину

			матеріалу. Непослідово і незв'язно висловлює думку щодо основних проблем; губиться при необхідності навести приклади, не завжди може дати відповідь на запитання, що конкретизує його висловлення. Виклад відзначається поверховістю, недостатньою осмисленістю і логічністю, біdnістю словника, значною кількістю фактичних помилок
35 – 59	незадовільно	FX	Незадовільно Здобувач епізодично відтворює теоретичний матеріал на рівні уривчастого переказування або відтворює окремі фрагменти опрацьованого матеріалу, що становить 1/3 частину загального обсягу змісту певної теми. Він в основному розуміє суть питання, але не може цілісно і точно його розкрити; участь здобувача у діалозі обмежується однією чи двома елементарними репліками, що не враховують ситуації спілкування. Здобувач в основному не може розкрити суті проблеми.
1 – 34	незадовільно	F	Незадовільно Здобувач не володіє навчальним матеріалом з дисциплін, що винесені на підсумкову атестацію, не ознайомлений з основною літературою; не ознайомлений з основними поняттями навчального матеріалу. Він в основному розуміє суть питання, але не може цілісно і точно його розкрити; не може застосувати набуті знання. Здобувач не спроможний продовжувати навчання чи приступити до професійної діяльності після закінчення ЗВО без проходження повторного курсу з фахових дисциплін

У випадку незгоди із результатами оцінювання здобувач вищої освіти має право звернутися до апеляційної комісії. Процедура апеляції регламентується «Положенням про атестацію здобувачів вищої освіти у Чорноморському національному університеті імені Петра Могили» від 25.04.2024 р. п. 8. с. 13-15.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти:

1. Декларація ООН з освіти та виховання в області прав людини URL: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/hr_education.shtml
2. Державний стандарт базової середньої освіти: Постанова КМУ від 30 вересня 2020 р. № 898. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-deyaki-pitannya-derzhavnih-standartiv-povnoyi-zagalnoyi-serednoyi-osviti-i300920-898>
3. Загальна декларація прав людини: Прийняття від 10.12.1948 URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text
4. Заява Верховної Ради України «Про використання політичним режимом російської федерації ідеології рашизму, засудження зasad i практик рашизму як тоталітарних i людиноненависницьких»: Постанова Верховної Ради України від 02 травня 2023 року № 3078-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3078-IX#n10>
5. Конвенція про права дитини. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021#Text

22. Баран В. К. Україна 1950–1960 рр.: еволюція тоталітарної системи. Київ, 1996.
23. Баран В. К., Даниленко В. М. Україна в умовах системної кризи (1946–1980 рр.). Київ, 1999.
24. Баран В., Козак Д., Терпиловський Р. Походження слов'ян. Київ, 1991.
25. Баран З. А., Качарба С. П., Сіромський Р. Б., Чума Б. П. Історія країн Західної Європи та Північної Америки Нового часу (кінець XV – початок XIX ст.): навчальний посібник. Київ: Знання, 2015. 533 с.
26. Баранков О. Г., Желіба О. О. Шкільний курс історії та методика його викладання: Навчально-методичний посібник. Ніжин, 2002. 132 с.
27. Баханов К. О. Інноваційні системи, технології та методи навчання історії: Монографія. Запоріжжя: Просвіта, 2004. 327 с.
28. Баханов К. О. Сучасна шкільна історична освіта: інноваційні аспекти. Монографія. Донецьк: Юго-Восток, 2005. 384 с.
29. Баханов К. О. Сучасний шкільний підручник з історії. Харків: Основа, 2009. 127 с.
30. Білас І. Репресивно-каральна система в Україні. 1917–1953. Кн. 1–2. Київ, 1994.
31. Богдашина О. М. Джерелознавство історії України: питання теорії, методики, історії: Навчально-методичний посібник. Харків: «Вид-во САГА», 2008. 214 с.
32. Бойко О. Історія України (запитання і відповіді). Київ, 1997.
33. Бойко О. Історія України у ХХ столітті (20–90-ті роки). Ніжин, 1994.
34. Бондар В. Дидактика: Підручник для студентів вищих педагогічних навчальних закладів. Київ: Либідь, 2003. 264 с.
35. Бондаренко Г. Спеціальні історичні дисципліни. Луцьк: Вид-во ЛДУ, 1997. 187 с.
36. Борисенко В. Й. Курс української історії. Київ, 1997.
37. Брайчевський М. Вступ до історичної науки. Київ, 1995.
38. Верига В. Нариси з історії України (кінець XVIII – початок ХХ ст.). Львів, 1996.
39. Верстюк В. Ф., Дзюба О. М., Репринцев В. Ф. Україна від найдавніших часів до сьогодення. Хронологічний довідник. Київ, 1995.
40. Войнаровський А. В. Вступ до спеціальних історичних дисциплін. Вінниця, 2012. 230 с.
41. Воронов В. І. Джерелознавство історії України. Курс лекцій. Дніпропетровськ: Вид-во Дніпропетровського університету, 2003. 336 с.
42. Газін В. П., Копилов С. А. Новітня історія країн Європи та Америки 1918–1945 рр. Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Київ: Видавничий Дім «Слово», 2008. 492 с.
43. Газін В. П., Копилов С. А. Новітня історія країн Європи та Америки. 1945–2002. Київ: Либідь, 2004. 624 с.
44. Голиш Г. М. Історія історичної науки від найдавніших часів до кінця XIX століття: підручник. Черкаси: Вертикаль, 2015.
45. Гончарова Н. О. Методика викладання історії у вищій школі: Навчальний посібник. Харків: ФОП Шейніна О. В., 2009. 327 с.
46. Горохівський П. І. Методика викладання історичних дисциплін у вищій школі: Курс лекцій. Умань: ПП Жовтий О., 2012. 256 с.
47. Грабовський С., Ставрояні С., Шкляр Л. Нариси з історії українського державотворення. Київ, 1995.
48. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. Київ, 1996.
49. Даниленко В. М., Кокін С. А. Всесвітня історія. Хронологія основних подій. Київ, 1997.
50. Довідник з історії України. Т. 1–2. Київ, 1993–1995.
51. Дорошенко Д. Нарис історії України. Т. 1–2. Київ, 1991.

52. Дубінський В. А. Методика викладання історії в школі: навчально-методичний посібник. Камянець-Подільський, 2005. 82 с.
53. Єфименко О. Історія України та її народу. Київ, 1992.
54. Зашкільняк Л. Методологія історії: від давнини до сучасності. Львів: Вид-во ЛНУ ім. І. Я. Франка, 1999. 228 с.
55. Іваницька О. П. Новітня історія країн Європи та Америки (1945–2002). Вінниця, 2003.
56. Історія України в особах IX–XVIII ст. Київ, 1993.
57. Історія України в особах XIX–XX ст. Київ, 1995.
58. Історія українського війська. Т. 1–2. Львів, 1992–1996.
59. Козицький А. Новітня історія країн Азії та Африки (1918–1999 рр): курс лекцій. Львів: Афіша, 2000. 159 с.
60. Котляр М. Історія України в особах. Давньоруська держава. Київ, 1996.
61. Крижановська О. О., Крижановський О. П. Історія середніх віків: вступ до історії західноєвропейського Середньовіччя. Київ, 2004.
62. Крип'якевич І. Все світня історія. У 3-х кн. Київ, 1995.
63. Крип'якевич І. Історія України. Львів, 1992.
64. Курилів В. Методика викладання історії. Курс підвищення кваліфікації вчителя історії. Навч. пос. Харків; Торонто: Ранок, 2008. 256 с.
65. Левітас Ф. Л., Салата О. О. Методика викладання історії: Практикум для учителя. Харків: Основа, 2007. 112 с.
66. Макарчук С. А. Писемні джерела з історії України. Курс лекцій. Львів: Світ, 1999. 352 с.
67. Малафіїк І. В. Дидактика. Навчальний посібник. Київ: Кондор, 2005. 397 с.
68. Малихін О. В. Методика викладання у вищій школі: навчальний посібник. Київ: КНТ, 2014. 262 с.
69. Міронова І. С. Історичне джерелознавство та українська археографія. Спецкурс з джерелознавства, історіографії та методики викладання історії: [навчальний посібник]. Миколаїв: Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2017. 176 с.
70. Новітня історія країн Західної Європи та Північної Америки 1918–1945: Навчальний посібник / З. А. Баран, Г. М. Кипаренко, С. П. Мовчан, М. М. Швагуляк. Львів: Афіша, 2005. 288 с.
71. Полонська-Василенко Н. Історія України. Т. 1–2. Київ, 1995.
72. Пометун О. І., Фрейман О. О. Методика навчання історії в школі. Київ: Генеза, 2006. 328 с.
73. Рибалка І. Історія України. Ч. 1–2. Харків, 1995–1997.
74. Рубель В. А. Історія середньовічного Сходу. Київ, 1997.
75. Сергійчук І. М. Новітня історія країн Азії та Африки (1918 – кінець XX ст.). Суми, ІЗТД «Університетська книга», 2002. 288 с.
76. Слюсаренко А., Томенко М. Історія української конституції. Київ, 1993.
77. Старєва А. М. Методика навчання історії: особистісно-орієнтований підхід: навчально-методичний посібник. Частина I. Миколаїв: «Іліон», 2007. 150 с.
78. Старєва А. М. Методика навчання історії: особистісно-орієнтований підхід: навчально-методичний посібник. Частина II. Миколаїв: «Іліон», 2007. 200 с.
79. Терещенко Ю. Україна і європейський світ. Київ, 1996.
80. Українська історіографія на зламі ХХ і ХХІ століть: здобутки і проблеми / За ред. Л. Зашкільняка. Львів, 2004.
81. Яковенко Н. Вступ до історії. Київ: Критика, 2007. 376 с.

Англійською мовою:

- Democracy: from Theory to Practice. Course Reader / Lead Author and Editor: Dr. Greer Burroughs. Second edition, revised and expanded (2019) International Foundation for

Electoral Systems. URL: <https://ifesukraine.org/wp-content/uploads/2019/10/IFES-Ukraine-Democracy-from-Theory-to-Practice-Course- Reader-v2-2019-08-29-Eng.pdf>

2. Iryna Litvinova Andrii Ivanov Alina Suprun Alla Nitchenko Olen Stets (2021) Impact of the pandemic on the personal freedom limitation (Personal freedom includes freedom of mobility). AD ALTA: Journal of Interdisciplinary Research 11/02- XXIV, pp.40-45

3. Leonard Weinberg, Elizabeth Francis, Eliot Assoudeh. (2020). Routledge Handbook of Democracy and Security, Taylor and Francis, 340 p.

4. Melnyk,O., Shakun, N., Herasymenko, O., Nitchenko, A., Kolievatov, O. (2022) Theoretical and Methodological Aspects of the Humanistic Reorientation of Modern Society / O. Melnyk, N. Shakun, O. Herasymenko, A. Nitchenko, O. Kolievatov // W I S D O M, №2 (22). P. 59-67.

5. Melnyk O., Shakun N., Herasymenko O., Nitchenko A., Olkhovyk M., Kolievatov O. (2023) Modern civil society in the era of informatization: postmodern worldview / AD ALTA: Journal of Interdisciplinary Research Special issue no.: 13/01/XXXII. (Vol. 13, issue Special issue) pp.41-48.

6. Olena H. Kozynets, Alla G. Nitchenko, Oleksandr M. Holovko, Svitlana O. Shestakova, Leonid L. Tarasenko (2020). Implementation of Human Economic Rights in Transition States. *International Journal of Economics and Business Administration*. Volume VIII, Special Issue 1, pp. 273-283.

7. Podbereznykh I. et al. (2022). Ukrainian policy in the field of information security. *Amazonia Investiga*. Vol. 11 (60). P. 206-213. DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2022.60.12.22>

8. Podbereznykh I. et al. (2022). Special Aspects of Administrative Liability in Ukraine. *Amazonia Investiga*. Vol. 11 (52). P. 49-54. DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2022.52.04.5>

9. Pidbereznykh I. et al. (2024). Effectiveness of European Human Rights Protection Mechanisms in the Context of Military Operations. *Pakistan Journal of Criminology*. Vol. 16, No. 03, July-September. P. 935-948. <https://doi.org/10.62271/pjc.16.3.935.94>

Інформаційні ресурси:

1. Академії української преси. URL: <https://aup.com.ua/>
2. Всеукраїнська школа онлайн. URL: <https://lms.e-school.net.ua/>
3. Громадський проект «ЛІКБЕЗ. Історичний фронт». URL: <http://likbez.org.ua>
4. Державна наукова установа «Інститут модернізації змісту освіти». URL: <https://imzo.gov.ua/model-ni-navchal-niprohramy/hromadians-ka-ta-istorychna-osvitnia-haluz>
5. Краєзнавство». Архів випусків. URL: <http://resource.history.org.ua/ejournal/EJ0000023>
6. Локальна історія. URL: <https://localhistory.org.ua/>
7. Міністерство освіти і науки України. URL: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/modelninavchalni-programi-dlya-5-9-klasiv-novoyi-ukrayinskoyi-shkoli-zaprovalzhuyutsyapoetapno-z-2022-roku>
8. Місто: історія, культура, суспільство. URL: <http://mics.org.ua/journal/index.php/mics>
9. Освітній центр Верховної Ради України. URL: <https://osvita.rada.gov.ua/>
10. Освітня платформа «На урок». URL: <https://naurok.com.ua/>
11. Освітня платформа «Всеосвіта». URL: <https://vseosvita.ua/>
12. Український інститут національної пам'яті. URL: <https://uinp.gov.ua>
13. Український освітній проект «Усна історія». URL: <https://www.ustnayaistoriya.info/>
14. Український історичний журнал. URL: <http://uhj.history.org.ua/uk>
15. Інститут історії України Національної академії наук України. URL: <http://history.org.ua>
16. Історична правда. URL: <https://istpravda.com.ua>
17. Електронний архів українського визвольного руху. URL: <http://avr.org.ua>
18. Підручники з історії України. URL: <https://uahistory.co/pidruchniki/ukraine->

[history.php](#)

19. Підручники зі всесвітньої історії. URL: <https://u.ahistory.co/pidruchniki/world-history.php>